

**Minaraad
Milieu en Natuurraad van Vlaanderen**

Advies

van 26 oktober 2006

**over het voorontwerp van decreet houdende
bepalingen tot begeleiding van de begroting
2007**

Krachtlijnen van het advies

De Minaraad stelt vast dat via het voorliggende programmadecreet heel wat wijzigingen aan de bestaande milieuheffingen aangebracht worden. De Raad betreurt dat deze wijzigingen niet gekaderd worden in een algemene visie op de inzet van economische instrumenten (waaronder de heffingen), noch binnen de reeds lang beloofde visie op de financiering van het Vlaamse milieubeleid waarin deze heffingen een belangrijke rol spelen. Daarenboven krijgen de strategische adviesraden slechts de tijd van een spoedadvies om zich uit te spreken over een aantal belangrijke wijzigingen zoals de hervorming van de afvalheffingen.

De Raad is voorstander van het gebruik van economische instrumenten in het waterbeleid, maar stelt vast dat de onderbouwing hiervoor, zoals voorzien in de Kaderrichtlijn Water, vandaag grotendeels ontbreekt. De Raad vraagt met klem dat de toepassing van het kostenterugwinningsbeginsel uit de Europese Kaderrichtlijn Water gekaderd wordt in de economische analyse die deel uitmaakt van het stroomgebiedbeheersplan.

Los van de bedenkingen bij de gevolgde procedure kan de Minaraad zich scharen achter het doel dat de Vlaamse Regering wil bereiken met de hervorming van de afvalheffingen. Het doel van de hervorming is in eerste instantie het regulerende karakter te optimaliseren om storten te ontmoedigen ten voordele van het verbranden van afval. Toch is het voorstel een gemiste kans. De Minaraad is van mening dat de inzet van financieel-economische instrumenten om de milieu-impact van afval aan te pakken zo integraal mogelijk moet worden bekeken. Dit betekent dat men blijvend oog moet hebben voor het regulerend karakter van economische instrumenten. De kost die de afvalstoffen met zich meebrengen, dient vanuit deze invalshoek in de eerste plaats mede volumegebaseerd te zijn. Daarnaast kan een toekomstige emissieheffing een bijkomend sturend effect hebben, met name in relatie tot de milieuperformantie van de afvalverwerkingstechnologie.

Meer specifiek vindt de Raad dat de Vlaamse Regering niet ver genoeg gegaan is in de afbouw van een aantal ongewenste verlaagde heffingen op recyclageresidu's. Tenslotte heeft men de compensatieregeling voor de niet-aftrekbaarheid van milieuheffingen te ver doorgetrokken. Het is niet gepast om deze ook toe te passen op bv. het boetetarief voor illegaal storten en verbranden.

I. INLEIDING

De Minaraad ontving op 11 oktober 2006 de adviesvraag over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007. Het voorontwerp werd voor spoedadvies aan de Raad voorgelegd. De Raad richt zijn advies in eerste instantie op de artikelen uit het programmadecreet met een sterke milieu- en natuurinvalshoek. Aan de meeste heffingen uit het waterbeleid (bv. watervang, oppervlaktewater, grondwater) worden beperkte wijzigingen aangebracht. Meer ingrijpende aanpassingen worden doorgevoerd bij de afvalheffingen die grondig hervormd worden.

Het ABVV, het ACV, de ACLVB, de Boerenbond, de UNIZO en het VOKA-Vlaams Economisch Verbond onthouden zich bij het voorliggende advies omdat ze over hetzelfde onderwerp in SERV-verband advies uitbrengen.

Hubert David
Voorzitter Minaraad

II. ADVIES

[1] **Een algemeen beleidskader voor de noodzakelijke hervorming van de Vlaamse milieubelastingen ontbreekt.** Het voorliggende programmadecreet bevat een aantal grote en kleine wijzigingen aan de Vlaamse milieuheffingen. De Minaraad stelt vast deze wijzigingen niet gesitueerd worden binnen een duidelijk algemeen beleidskader. Een algemeen kader voor de inzet van economische instrumenten, met inbegrip van hun rol binnen de financiering van het milieubeleid, is nochtans noodzakelijk. De Raad wijst er op dat dit aangekondigd werd in de beleidsnota Leefmilieu: *“Een langetermijnvisie over de financiering van het Vlaamse milieubeleid is meer dan ooit nodig.”*¹ Aangezien de huidige legislatuur ondertussen reeds halfweg is, dringt de tijd om hiervan werk te maken.

[2] **Inzet van economische instrumenten in het waterbeleid.** Het voorontwerp bevat verscheidene aanpassingen aan economische instrumenten in het waterbeleid, voornamelijk heffingen. De Raad is voorstander van het gebruik van economische instrumenten in het integraal waterbeleid, maar stelt vast dat de onderbouwing hiervoor, zoals voorzien in de Kaderrichtlijn Water, vandaag grotendeels ontbreekt. De voorgestelde aanpassingen zijn dan ook eerder ad-hoc-aanpassingen, die uiterst minimalistisch onderbouwd en gemotiveerd worden.

De Raad vraagt met klem dat de toepassing van het kostenterugwinningsbeginsel uit de Kaderrichtlijn Water, zoals uitdrukkelijk voorzien in art. 9 van deze richtlijn, gekaderd wordt in de economische analyse die deel uitmaakt van het stroomgebiedbeheersplan. De analyse zoals gepubliceerd (onder art. 5) is erg beperkt en volstaat niet voor deze oefening – daar bv. voor de meeste gedefinieerde waterdiensten een kwantitatieve inschatting ontbreekt. De Raad vraagt dan ook een verdere, grondige uitwerking van de economische analyse teneinde een kwantitatieve én kwalitatieve onderbouwing van het kostenterugwinningsbeginsel (inclusief milieu- en bronkosten) mogelijk te maken én een uitsplitsing van de relatieve bijdragen en kosten in de groepen huishoudens, industrie en landbouw. Tenslotte vraagt de Raad aandacht voor de transparantie inzake de besteding van de middelen. De geldstromen die lopen via de ééngemaakte waterfactuur vallen onder het economisch toezicht van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM). Deze afdeling van de VMM is vrij recent opgestart en het is niet duidelijk hoe er zal gecommuniceerd worden over hun werk. Volgens de Raad is een jaarlijkse rapportage noodzakelijk.

[3] **Heffing op captatie van water via watervang.** In het voorstel van de Vlaamse Regering worden de tarieven van de twee grootste schijven verhoogd: voor de schijf van 10.000.000 tot 99.999.999 m³ wordt het tarief 0,012959 euro/m³ (van 0,012463 euro/m³); voor de schijf boven 99.999.999 m³ wordt het tarief 0,002499 euro/m³ (van 0,02380 euro/m³). De Minaraad stelt vast dat deze wijziging niet gemotiveerd wordt. Het is voor de Raad dan ook niet duidelijk waarom deze heffing wordt verhoogd, noch waarom de verhoging enkel geldt voor de grootste captaties. Gezien de hoge druk op de watervoorraden steunt de Raad een verhoging van deze regulerende heffing. Het is echter aangewezen dat dit gebeurt binnen het kader zoals uiteengezet in de vorige

---

¹ Vlaamse Regering, Beleidsnota Leefmilieu en Natuur, 2004-2009, december 2004.

paragraaf.

- [4] **Heffingen op waterverontreiniging.** Het programmadecreet bevat een bepaling in artikel 34 die ervoor zorgt dat een slibverbrandingsinstallatie bij een rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) juridisch losgekoppeld worden van elkaar. Op deze manier wil men vermijden dat de RWZI van Brugge afvalwaterheffingen zou moeten betalen op zijn volledig effluent omdat ze in hun slibverbrandingsoven extern slib willen verbranden naast het eigen slib. De Raad heeft op zich geen probleem met deze bepaling. Het is echter bijzonder eigenaardig dat de nv Aquafin een overeenkomst afsluit voor de verbranding van grote hoeveelheden rioolwaterzuiveringsslib en er tegelijk niet in slaagt de eigen installatie op vol rendement te gebruiken.

In meer algemene termen blijft de Minaraad principieel gekant tegen de vrijstelling van de afvalwaterheffing voor openbare waterzuiveringsinfrastructuur. De Raad ziet hiervoor drie redenen:

1. op deze manier wordt een instrument uit handen gegeven dat aanspoort tot betere lozingskwaliteit;
2. omdat het in een aantal specifieke gevallen discriminerend is tussen bedrijven die al dan niet op RWZI's lozen, en
3. omdat het de toepassing van het de-vervuiler-betaalt-principe ondoorzichtig maakt.

De Minaraad is bovendien van mening dat de vrijstelling van het betalen van heffingen voor openbare RWZIs geen vereenvoudiging is van de heffingsregeling. Anderzijds heeft de Raad wel begrip voor de vaststelling dat een 'vestzak-broekzak-betaling' aanleiding geeft tot het moeten betalen van meer vennootschapsbelastingen. De Raad meent daarom dat dringend een gelijkwaardige alternatieve vergoeding voor de heffingsvrijstelling moet uitgewerkt worden.

- [5] **Vrijstelling van afvalwaterheffing voor grindsector.** De wijziging die in het programmadecreet (art. 35) voorgesteld wordt zorgt ervoor dat groeven voor grindwinning vanaf 2007 vrijgesteld worden van de heffing op waterverontreiniging voor lozing op het oppervlaktewater. De motivering daarvoor is dat het geloosde water geen vervuiling van antropogene aard bevat en dat het opgepompte oppervlaktewater (en niet het grondwater zoals in de memorie van toelichting staat) teruggevoerd wordt in oppervlaktewater.

- [6] **Verhoging heffing voor zij die niet lozen in oppervlaktewater.** Met art. 36 van het programmadecreet wordt volgens de memorie van toelichting tegemoetgekomen aan artikel 9 van de Kaderrichtlijn Water waarin gesteld wordt dat gebruikers een redelijke bijdragen moeten leveren in de kosten van de waterdiensten. Daarom wordt het eenheidstarief voor de niet-oppervlaktewaterlozers verhoogd van 22,6 naar 25,7 euro. De Raad merkt op dat, zoals reeds uiteengezet in § [2], deze ad-hocmaatregel hoogstens een erg fragmentaire invulling geeft aan artikel 9 van de Kaderrichtlijn Water. Een globale inschatting van de kosten (economische, milieu- en bronkosten) voor de waterzuivering ontbreekt, net als een inschatting van de kostenterugwinning. Gezien het gebrek aan gegevens is het voor de Raad onmogelijk om te beoordelen welke graad van kostenterugwinning er nu is, en in hoeverre rekening wordt gehouden met sociale en economische effecten.

Het is voor de Raad ook niet duidelijk waarom de heffing voor zelfzuiveraars niet wordt verhoogd, hoewel het regulerend karakter van zulke maatregel buiten kijf staat. Volgens het Europees Milieuagentschap (EEA) is dit cruciaal om te komen tot een kostenefficiënte aanpak van de waterzuivering.²

- [7] **Aanpassing van de heffingscoëfficiënt voor ziekenhuizen en onderwijsinstellingen.** De Raad merkt op dat ook bij deze wijziging elke motivering ontbreekt.
- [8] **Vermindering van de doorrekeningscoëfficiënt voor de gemeentelijke saneringsbijdrage.** In artikel 38 van het programmadecreet wordt voorgesteld om de bijdrage voor de sanering op gemeentelijk vlak te verlagen van 1,5 tot 1,4 keer de bijdrage voor de sanering op bovengemeentelijk vlak, zoals dat voorzien is in het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending. Voor de motivering wordt verwezen naar artikel 36 waar het tarief wordt verhoogd om de financiële tussenkomst van het Vlaamse Gewest in de collectieve watersanering te kunnen laten dalen. Ook hier dringt de Raad aan op een betere onderbouwing van deze bijdrage en op meer transparantie aangaande de besteding van de middelen. De gemeentelijke saneringsbijdrage moet gezien worden in het licht van de grote achterstand in de uitbouw van de gemeentelijke rioleringen.³ Dankzij de voorontwerpzoneringssystemen kunnen de gemeenten nu een grove inschatting maken van de financiële consequenties.⁴ De voorontwerpen van zoneringsplannen tonen aan dat de investering voor veel gemeenten groter zal zijn dan de opbrengst van een maximale saneringsbijdrage. De verlaging van de maximale gemeentelijke saneringsfactor lijkt daarmee in strijd. Bovendien ondergraaft de wijziging van de factor de garantie van de inkomsten voor de gemeenten.
- [9] **Grondwaterbeheer.** In art. 40 van het programmadecreet wordt voorgesteld om de gebiedsfactor in bijlage 1 bij het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer verder te verfijnen. De aanleiding zijn de sterk verlaagde peilen in bepaalde regio's. Een 20-tal gebieden worden toegevoegd met coëfficiënten tussen 1 en 2. De laagfactor blijft ongewijzigd.

Uiteraard is de Raad voorstander van de gebiedsgerichte verfijning van de heffing ter bescherming van de grondwatervoorraden. De Raad merkt echter op dat dit niet noodzakelijk tot gevolg heeft dat het juiste water voor de juiste toepassing gebruikt wordt. Economisch sterkere sectoren zijn hier duidelijk bevoordeeld om grondwater op te pompen, ongeacht de kwaliteit van het opgepompte grondwater of de nood aan kwaliteit voor het bedrijf. De Raad betreurt dat ook hier de onderbouwing van het beleid, specifiek het socio-economische luik, deels ontbreekt. De Raad vraagt dat, in

---

² Europees Milieuagentschap, 'Effectiveness of urban wastewater treatment policies in selected countries: an EEA pilot study', Report No 2/2005.

³ Milieujaarprogramma 2006, p.94.

⁴ De gemeenten kunnen de financiële impact nu reeds inschatten omdat de voorontwerpen informeel werden overgemaakt door de Vlaamse Milieumaatschappij. De praktijk wijst echter uit dat veel gemeentebesturen de zoneringsplannen pas grondiger zullen bestuderen als ze ze officieel ontvangen. Vermits de officiële procedure nu opgestart is zullen ze weldra geconfronteerd worden met de enorme uitdaging en investeringen waarvoor zij staan.

uitvoering van project 16 van het Milieubeleidsplan 2003-2007, er werk wordt gemaakt van de uitwerking van de strategische visie voor watervoorziening en watergebruik in Vlaanderen, zoals voorzien binnen de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid (CIW).

[10] Grindfonds en grindwinning. De voorgestelde wijziging moet het mogelijk maken dat de laatste kiezel grind ontgonnen kan worden. De Raad kan hiermee akkoord gaan aangezien niet geraakt wordt aan de afspraak om te stoppen met de grindwinning en de hieraan verbonden totale hoeveelheid grind die mag gewonnen worden.

[11] Oprichting van een Life-fonds. Art. 44 van het programmadecreet bepaalt dat er een fonds opgericht wordt voor de uitvoering van Life en andere projecten die tot stand komen met cofinanciering van de Europese Unie. De Minaraad staat achter de oprichting van dit fonds waarlangs de Europese middelen voor natuur en milieu gekanaliseerd worden. Begrotingsmatig en politiek is dit wellicht de meest correcte en meest duidelijke aanpak.

De Minaraad vraagt zich wel af wat bedoeld wordt met '*andere projecten die tot stand komen met cofinanciering van de Europese Unie*'. Het gaat hier wellicht alleen over natuur- en milieuprojecten. Betekent dit ook dat bepaalde middelen uit Interreg en het plattelandsontwikkelingsfonds in dit nieuwe Life-fonds kunnen terecht komen? Volgens de Raad zou dit een grote stap voorwaarts zijn.

De Raad wil vooral benadrukken dat dit Life-fonds enkel gebruikt mag worden voor de financiële stromen die te maken hebben met goedgekeurde projecten en maatregelen. De oprichting van dit fonds mag daarentegen op geen enkele manier een argument zijn om het beheer over de middelen van het nieuwe Life+-fonds naar het Vlaamse niveau toe te trekken. De schaarse Europese middelen voor natuur en milieu moeten op zo'n hoog mogelijk niveau beheerd worden, bij voorkeur door de Commissie zelf, zoals dit het geval was bij het oude Life-fonds. De beschikbare middelen worden dan aan de beste projecten toegekend, na een selectie op Europees niveau. Lange tijd zag het er naar uit dat dit onder het toekomstige Life+ niet langer het geval zou zijn, maar in september II. riep de Commissie Leefmilieu van het Europees parlement met een overweldigende meerderheid op om de Life+-middelen toch op Europees niveau te beheren. De Raad hoopt dat de Belgische vertegenwoordigers in de Europese Raad zich ernstig over dat voorstel buigen en de eerder in eerste lezing goedgekeurde delegatie (van de middelen aan de lidstaten) herbekijken. Na de inkrimping van de middelen bij het begrotingsakkoord is daarvoor een goede reden. De Life+-pot is te klein om die verder onder de lidstaten te verdelen.

Als de delegatie aan de lidstaten overeind blijft en België zijn vast deel van de Europese koek krijgt ($\pm 3\%$) moet Vlaanderen resoluut gaan voor de oprichting van een nationaal fonds. Elke andere oplossing dreigt een verdere versplintering van de middelen met zich mee te brengen, waardoor het initieel opzet van Life (ondersteuning van grote projecten met een duidelijke voorbeeldwaarde en met concrete impact op het terrein) verder dreigt te verwateren.

[12] Grondige wijziging van de afvalheffingen. Via dit besluit voert de Vlaamse Regering een belangrijke hervorming door van de milieuheffingen op afval. Het doel

van de hervorming is in eerste instantie het regulerende karakter te optimaliseren: het verschil in kostprijs tussen verbranden en storten wordt met de heffingen uitgevlakt en zelfs omgebogen om storten te ontmoedigen. Daarnaast stelt de regering dat het voorstel eveneens een vereenvoudiging en meer rechtzekerheid beoogt. Meer dan 40 tarieven worden teruggebracht tot 16 tarieven. Tenslotte wordt aangegeven dat het een overgangsregeling betreft in afwachting van een algemene emissieheffing⁵.

De Minaraad vindt het niet gepast dat een dergelijke grondige hervorming van de afvalheffingen via het programmadecreet doorgevoerd wordt. Naast het ontbreken van een algemeen beleidskader voor de inzet van milieuheffingen (zie § [2]) geeft deze manier van werken slechts zeer weinig ruimte voor een maatschappelijk debat over de hervormingen. De adviesraden werden vooraf niet betrokken bij de voorstellen en kunnen zich nu enkel in een spoedadvies uitspreken.

Ook inhoudelijk kunnen er vragen gesteld worden. De memorie van toelichting stelt een algemene emissieheffing in het vooruitzicht. De Minaraad is van mening dat de inzet van financieel-economische instrumenten om de milieu-impact van afval aan te pakken zo integraal mogelijk moet worden bekeken. Dit betekent dat men blijvend oog moet hebben voor het regulerend karakter van economische instrumenten. Afvalstoffen dienen liefst te worden voorkomen, vervolgens gerecycleerd, als dat niet mogelijk is, verbrand en pas in laatste instantie gestort. De kost die de afvalstoffen met zich meebrengen, dient vanuit deze invalshoek in de eerste plaats mede volumegebaseerd te zijn. Zo steunt de Raad bijvoorbeeld de idee van een heffing aan de bron (bv. taks op verpakkingen, een Federale bevoegdheid).

Daarnaast kan een emissieheffing een bijkomend sturend effect hebben, met name in relatie tot de milieuperformantie van de afvalverwerkingstechnologie. De Minaraad vindt het in deze context aanvaardbaar dat er op termijn een emissieheffing zou komen. De hoogte dient dan op zo'n wijze berekend te worden, dat BBT-installaties voor afvalverwerking tot een nuloperatie komen. De Raad zou het onaanvaardbaar vinden dat afvalverwerkingsinstallaties die niet voldoen aan BBT, bij de omschakeling naar een emissieheffing, minder belast zouden worden dan in de huidige situatie.

De Minaraad heeft eveneens een aantal meer specifieke opmerkingen bij het voorstel:

- **Brandbaarheid als maatstaf voor het storten van afval.** De Raad ondersteunt het onderscheid dat ingevoerd wordt bij storten tussen brandbaar en niet-brandbaar afval. Ook het gebruik van een definitie voor brandbaarheid die aansluit bij bestaande regelgeving (zie VLAREM m.b.t. stortplaatsen) draagt bij tot de eenvormigheid van het beleid.
- **Afbouw van verlaagde heffing op residu's.** De Minaraad ondersteunt het voorstel om de verlaagde tarieven in te perken voor het storten van recyclageresidu's. Vooral de versnelde afbouw van het verlaagde tarief voor bouw- en sloopafval is een goede zaak gezien de misbruiken in deze sector.

Vanuit economische overwegingen voorziet men ook een aantal uitzonderingen

---

⁵ Belasting op de emissies van vervuilende stoffen bij verbranding i.p.v. op de hoeveelheid afval (input) dat verbrand wordt.

op deze afbouw. Het gaat dan om sectoren die bloot staan aan internationale concurrentie. Dit is onder meer het geval voor de shreddersector, de papier- en recyclagesector, de kringloopcentra en vooral de lompensector. Bij deze laatste worden de vrijgestelde percentages voor recyclageresidu's zelfs opgetrokken van 13 naar 20%. Met betrekking tot de shreddersector pleit de Raad voor een duidelijk afbouwscenario tegen 2010. De sector heeft nog voldoende tijd om tegen dan (technologische) oplossingen te ontwikkelen.

Principieel is de Minaraad echter van mening dat socio-economische doelstellingen gerealiseerd moeten worden via het reguliere socio-economische beleid. Indien het milieubeleid ingezet wordt om de tewerkstelling in bepaalde sectoren te vrijwaren of om bepaalde sectoren te bevoordelen, dan moet dit volgens de Raad gebeuren aan de hand van een grondige en gemotiveerde afweging van verschillende instrumenten. Zoniet schiet men het vooropgezette doel van een meer eenvoudige en effectievere milieuregelgeving voorbij. Specifiek voor de uitzonderingen die gegeven worden voor de recyclageresidu's wijst de Raad op het gevaar van bijkomende negatieve milieueffecten. De Vlaamse afvalmarkt vormt een integraal onderdeel van een markt die op Europees (en mondiaal) niveau opereert. De verlaagde heffingen voor het storten van residu's zorgen voor een aanzuigeffect. Hierdoor zal Vlaanderen extra vervuild afval uit onze buurlanden aantrekken. Het spreekt voor zich dat dit geen gewenste situatie is.

- **Tarief voor storten van bagger- en ruimingsspecie.** In de memorie van toelichting bij het besluit wordt aangegeven dat een aantal verlaagde tarieven voor het storten van afvalstromen, zoals bagger- en ruimingsspecie, behouden blijven. De motivatie is dat de opportuniteit van een wijziging moet blijken na de goedkeuring en uitvoering van het uitvoeringsplan bagger- en ruimingsspecie. De memorie stelt dan ook dat het bestaande tarief behouden wordt. In het besluit wordt het tarief echter verlaagd van 0,33 naar 0,10 euro. De Minaraad is voorstander om, zoals in de memorie wordt aangegeven, in afwachting van de inwerkingtreding van het uitvoeringsplan, het huidige tarief te behouden. Daarenboven is het verlaagde tarief niet compatibel met een beleid dat de verwerking van bagger- en ruimingsspecie wil aanmoedigen. De Raad erkent wel dat het hier om een 'vestzak-broekzak-operatie' gaat voor de overheid gezien het vooral overheidsinstanties zoals de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) zijn die zullen betalen. Dit neemt niet weg dat door de overheid evengoed een budget kan vrijgemaakt voor te behandelen specie, wat voorlopig niet het geval is.
- **Compensatieregeling voor niet-afrekbaarheid van milieuheffingen.** De Minaraad aanvaardt de redenering achter deze compensatieregeling die er gekomen is omdat de privé-bedrijven de afvalheffingen niet meer kunnen inbrengen in hun vennootschapsbelastingen. Ze zijn hierdoor benadeeld t.o.v. publieke operatoren die geen vennootschapsbelasting moeten betalen. Het voorstel in het programmadecreet gaat echter veel verder dan een bestendiging van deze regeling; het wordt nl. uitgebreid naar alle heffingen. Dit leidt duidelijk tot ongewenste effecten. Op die wijze wordt deze factor ook toegepast voor bedrijven waarvoor er geen probleem van niet-afrekbaarheid is (bv. bedrijfsgebonden stortplaatsen voor goethiet, gips, etc.) en worden ook de bestaande heffingstarieven op die wijze aanzienlijk (30%) verlaagd. Ook het

bestaand tarief voor het storten van bepaalde residu's, bv. shredderafval, wordt op die wijze verlaagd, terwijl het duidelijk de bedoeling is om die te verhogen. De Minaraad stelt vooral vragen bij de toepassing van deze compensatiefactor op het (boete)tarief voor illegaal storten en verbranden (150 euro wordt 105 euro, nu nog 127 euro). De Raad betreurt ten zeerste dat op deze wijze een aantal tarieven onterecht worden verlaagd.

[13] Het Comptabiliteitsdecreet wordt (voorlopig?) niet in werking gesteld. Dit komt omdat de besprekingen over een nieuw overheidsboekhoudsysteem met de federale overheid en de andere gemeenschappen en gewesten nog niet afgerond werden. De Vlaamse overheid heeft nl. de intentie om zijn boekhoudsysteem grondig te hervormen via de invoering van een economische boekhouding met een analytische component. Die moet een permanente opvolging en rapportering over de begroting mogelijk maken. Het doel is een link te leggen tussen de inzet van budgettaire middelen en de doelstellingen die gerealiseerd moeten worden. De Minaraad waarschuwt er dan ook voor dat de Vlaamse Regering, samen met het uitstel van het Comptabiliteitsdecreet, de doelstellingen die erachter zitten niet op de lange baan mag schuiven.